

Nr 703

Av herr Eriksson i Bäckmora m. fl., *angående personalbristen inom sjukvården.*

(Lika lydande med motion nr 577 i Första kammaren)

Sköterskebristen är alltså ett så allvarligt problem inom vår sjukvård, att det synes nödvändigt med effektiva åtgärder för att snarast komma till rätta med problemet. Trots den ökade utbildningskapaciteten, som av allt att döma ansetts vara en av de viktigaste åtgärder som vidtagits på området för att eliminera olägenheterna, har man på sina håll stora svårigheter att kämpa med. Avdelningar stängs bl. a. på grund av brist på personal.

Flera orsaker torde samverka till att de gifta sjuksköterskorna i så stor utsträckning helt avstår från att arbeta inom det yrke för vilket de utbildats. I debatten kring den snart nog permanenta sjuksköterskebristen har man som väsentliga orsaker pekat på bl. a. obekväma arbetsförhållanden, svårigheter med barntillsynen, lönevillkoren, beskattningsförhållanden etc. Beträffande pensionerade sjuksköterskor, som väl kunde stanna kvar i yrket, har också villkoren ansetts vara otillfredsställande.

Då bristen på personal och framför allt sjuksköterskor får anses ha sin del i den vårdkris vi nu upplever, torde problemet ägnas särskild uppmärksamhet från samhällets sida. I första hand borde en undersökning komma till stånd, på vilka områden villkoren bör förbättras för att stimulera intresset för detta yrke.

En sådan undersökning måste omfatta såväl arbetsförhållandena som sociala förmåner, lönevillkor och skattekonsekvenser. Naturligtvis är lönefrågan något som parterna har att avgöra, men om den har en avgörande betydelse som orsak till personalbristen, måste detta givetvis klargöras i sammanhanget. Om skattekonsekvenserna, vilka ofta åberopats i debatten om sjuksköterskebristen, tillmätas så stor vikt som det framhållits, är det självfallet angeläget att en lösning snarast åstadkommes. Framst bör man därvid inrikta sig på ökade möjligheter till förvärvsavdrag.

Då vi anser att de åtgärder som hittills vidtagits för att häva sjuksköterskebristen inte varit till fyllest för att eliminera de olägenheter som denna bristsituation inom sjukvården medför för alla sjuka, finner vi en skyndsamt undersökning av alla sammanhängande faktorer påkallad. Den ökade utbildningskapaciteten kan självfallet vara en lösning på lång sikt,

men den aktuella bristen kommer man inte till rätta med utan att snabbt verkande åtgärder vidtas.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla

1. om skyndsam undersökning rörande orsakerna till bristen på personal inom sjukvården med avseende på arbets-, social-, löne- och skatteförhållanden;
2. om skyndsam utredning, på grundval av ovannämnda undersökningar, angående åtgärder för ett snabbt hävande av sjukvårdens brist på sjuksköterskor och annan vårdpersonal.

Stockholm den 25 januari 1968

John Eriksson (cp)

i Bäckmora

Bengt Börjesson (cp)

i Falköping

Erik Larsson (cp)

i Norderön